

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1287, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1707).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Maegaard): Som det fremgaar af Betænkningen, er der i Udvalget ført ret indgaaende Forhandlinger med den højtærede Finansminister om visse i Lovforslaget omhandlede Forhold, men disse Forhandlinger har ikke ført til noget Resultat, hvortil hele Udvalget har kunnet slutte sig, i hvert Fald ikke Resultater af væsentlig Betydning. Udvalget har som saadant kun stillet eet Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 8 til § 37, og som der staar i Betænkningen, er dette Ændringsforslag „af mindre betydende Karakter“. Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Dernæst er der af et Flertal indenfor Udvalget stillet et Ændringsforslag, Nr. 3, til de Bestemmelser i § 1, som tilsigter i nogen Grad at lempe Beskatningen af de Henlæggelser, Aktieselskaber foretager til deres Reservefonds. Som Lovforslaget nu er affattet, bliver man fritaget for 1/4 af den Skat, der vilde falde paa de Beløb, som henlægges til Reservefonds, idet denne Nedsættelse dog ikke berører Totalskatteindkomsten; Nedsættelsen sker kun paa Skatten, ikke paa selve det skattepligtige Beløb og kan altsaa ikke bidrage til, at den beskattede Indkomst tillige kommer ned i en lavere Skatteklasse. Men dernæst fastsætter Bestemmelserne i § 1, at hvis man senere vil anvende en Del af Reservefonden til Udbetaling af Udbytte, saa medregnes denne Overførelse i Selskabets skattepligtige Indkomst for det paagældende Skatteaar, med andre Ord, en saadan Overførelse fra Reservefonden vil bidrage til, at hele det skattepligtige Beløb kommer op i en højere Skatteklasse. Flertallet indenfor Udvalget har nu været betænkeligt ved, at man saaledes i det ene Tilfælde kun nedsætter selve *Skatten* med 1/4, men i det andet Tilfælde opretholder Bestemmelser, der vil

kunne medføre, at Selskabets Indkomster i det hele bliver Genstand for en højere Beskatning, end Tilfældet vilde være blevet, hvis Selskabet ikke i sin Tid havde foretaget Henlæggelser til Reservefonden, men havde udbetalt det hele. Man har derfor skønnet, at en Ændring gaaende ud paa, at kun Halvdelen af det saaledes til Uddeling overførte Beløb fra Reservefonden skulde beskattes, vilde være naturligt, og paa Flertallets Vegne skal jeg ogsaa anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

De øvrige Ændringsforslag er stillet af et Mindretal, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem paa nærværende Tidspunkt, men kun sige, at i alt Fald en Del af dem vedrører Forhold, som Udvalget har drøftet meget indgaaende. Det gælder saaledes Brugsforeningsbeskatningen, med Hensyn til hvilken der fra flere Sider i Udvalget har været Ønsker fremme om at naa til en Løsning, ligesom dette Spørgsmaal jo ogsaa var fremme under Behandlingen i Folketinget. Det lykkedes imidlertid ikke at naa til et Resultat, og Ændringsforslaget, der gaar ud paa en Beskatning af Brugsforeningerne, er derfor kun stillet af et Mindretal i Udvalget.

Som det fremgaar af andet Stykke i Betænkningen, har Udvalget i øvrigt ved Forhandling med Finansministeren søgt Oplysning om, hvorledes det forholder sig med Kommunerne Indbetaling af de af dem opkrævede Statsskatter paa Indkomst og Formue. Udvalget har nemlig ment at være vidende om, at der var adskillige Restancer, som i enkelte Tilfælde maaske betød ikke saa ganske lidt, og at Kommunerne, i alt Fald enkelte, undlader i rette Tid at indbetale denne Skat. Om det er manglende Evne eller manglende Villie, er jo ikke nemt at afgøre, men Forholdet er i alt Fald det, at adskillige Kommuner efterhaanden er kommet meget stærkt tilbage. Udvalget har derfor ment, det vilde være naturligt at faa dette Forhold nærmere undersøgt, og efter Finansministerens Oplysninger til Udvalget maa dette indtrængende henstille til Finansministeren at søge gennemført en anden Ordning, end man hidtil har haft paa dette Omraade. Nu maa man paa den anden Side ikke glemme, at det ikke blot er Staten, der har Penge til gode hos Kommunerne, det omvendte er ogsaa af og til Tilfældet. Som det vil være det høje Ting bekendt, har adskillige Kommuner udbetalt Beløb til Understøttelser, Tilskud o. lign., Beløb, som skal refunderes af Staten, og for nogle Aar tilbage, i den Periode, da Kommunerne var stærkt interesserede i Dyrtdsforanstalt-